

Morten Lange: Lovforslaget er mig såmænd i al beskedenhed en vederstyggelse, og det er ikke blevet kønnere af at blive genfrem-sat.

Ordføreren for forslagsstillerne (Stæhr Johansen): Nogen særlig varm tak kan jeg jo ikke rette til de andre partiers ordførere, men som jeg før har sagt med Henrik Ibsens ord: „Den, der står alene, står stærkt“, og det gør vi altså i denne sag. Jeg mener, vi står stærkt, for man kan gøre, hvad man vil, udviklingen går i retning af reklame-tv, og som jeg sagde i et af mine indlæg her i dag, er det en kendsgerning, at man også i Sve-rige stærkt nærmer sig et flertal for reklame-tv, i hvert fald i den kommission, der arbej-der med det, og én nordisk stat har allerede fået reklamefjernsyn, nemlig Finland. Af samtlige 125 tv-stationer, der findes i ver-den, er, så vidt jeg husker, 105 mere eller mindre finansieret ved reklame-tv, uden at det generer kvaliteten. Jeg var glad for, at hr. Johan Philipsen nævnede, at de to ting intet har med hinanden at gøre. Jeg mener heller ikke, at det går ud over kvaliteten. Naturligvis mener jeg også, at der i de kon-cessionsbetingelser, som jeg mener der bør være, skal være krav ligesom i den engelske version af tv-loven, som forhindrer misbrug, for der er ingen, heller ikke vi fra konserva-tiv side, der har fremsat dette lovforslag, der er interesseret i misbrug. For os er det blot dette, at vi er bange for monopoler in-den for kommunikationens område. Vi er bange for den ensretning, som meget let kan komme i en statsdirigeret radio og tv, vel at mærke når denne står alene, og mener altså, at der bliver en bedre kommunikation, en bedre mulighed for drøftelse, et større valg for lytterne, hvis man har et uafhængigt tv.

Jeg ved, at disse synspunkter er både venstre og det radikale venstre i hvert fald i kommissionen enige i, men det, der skiller os, er finansieringen. Vi er allerede nu nået op på en licens, der vel nok hører til de højeste i Europa, hvis det ikke er den højeste. Det vil blive meget vanskeligt at forhøje licen-sen. Dette massekommunikationsmiddel vil blive for dyrt, hvis vi skal have et tv-2, og så er det ligegyldigt, om man skal betale det over skatterne eller over licenser, pengene skal falde. Dette har man modvirket i andre lande ved at indføre reklame-tv. Og da vi

ikke fra vor side i lovforslaget siger, at man skal nedlægge den danske statsradiofoni — det gør vi slet ikke, tværtimod — bliver der også mulighed for de seere, som ikke bryder sig om reklame-tv, de kan jo tage udsendel-serne på det af staten ledede tv og den af staten ledede radiostation.

Jeg mener som sagt, at det er mere i over-ensstemmelse med de frie tanker, som alle-rede for mange år siden blev indført i Dan-mark, at man har et konkurrerende tv-2, der er helt uafhængigt, og hermed også ét radioprogram, der er uafhængigt og er knyt-tet til samme selskab, hvis vi kan bruge dette udtryk.

Så sagde hr. Robert Pedersen noget om, at radiatorådets næstformand, professor Ha-kon Stangerup, skulle vi have rådført os med. Jeg mener, vi har lov til inden for vort parti at have forskellige meninger. Jeg har jo også erfaret, at hr. Erhard Jakobsen ikke er helt enig med kulturministeren eller med hr. Robert Pedersen. Hr. Hakon Stangerup har på dette område sin egen mening, men bag det lovforslag, som der her er fremsat, står hele den konservative folketingsgruppe, og derfor har jeg lov til at sige, på samme måde som kulturministeren sagde før, at dette er partiets standpunkt. Dette forslag giver udtryk for vort partis standpunkt, og vi mener, at det er det rigtige både for uaf-hængighedens skyld og for at undgå for høje licenser. Og ikke mindst nu, hvor vi er kommet ind i fællesmarkedet, er reklame-tv af betydning for den danske industri og det danske erhvervsliv — og dertil hører vi jo alle, også arbejderne — for at også vore produkter skal blive kendt. En dækning med udenlandsk reklameradio vil betyde, at det danske erhvervsliv og dermed hele det danske samfund stilles dårligere. Det er min opfattelse. Det kan godt være, at alle andre partier i salen går imod dette lovforslag, men jeg tror, at i løbet af et par år har både teknikken og udviklingen ført med sig, at et lignende forslag vil blive gennemført her i Danmark; ellers vil vi stille os selv i en dår-ligere situation.

Jeg håber, at dette lovforslag nu kan overgå til kulturudvalget til videre drøftel-se. Jeg mener stadig væk, der er brug for, at dette forslag overvejes.

Hermed sluttede forhandlingen.